

лѣгани съ подарѣци, обрѣщатъ гърбоветъ си къмъ отворенитъ Ц-дски врати и се връщатъ назадъ, като отварятъ една дупка въ бѣдащето си, която днесъ нѣкои наши патриоти наричатъ „историческа задача“. Вѣроятно горниятъ комиченъ инцидентъ е послужилъ за свалянето на стария Андроникъ отъ влѣзлия вече въ Ц-дъ неговъ внукъ и съперникъ Андроникъ III (24 Май 1328 г.). Михаилъ, измаменъ въ надеждитъ си да добие нѣщо отъ раздухванитъ отъ него византийски междуособия, нахѣлтва отново въ горня Тракия, вѣроятно около Пловдивъ и Родопитъ, дѣто Андроникъ бѣ турилъ свои гарнизони подъ Вриений (въ Чепино, Станимака и т. н.). Той ще е стигналъ и доволно близо до Одринъ, защото като се научилъ, че Андроникъ е въ Виза, възвръща се къмъ границитъ си. Слѣдъ два мѣсеца отъ това, прѣвзелъ крѣпостъта Вукелисъ (*Βουκελίς*), днесъ село Фикелъ, на 15 км. сѣверно отъ Одринъ, край Тунджа. Вукелъ ще е билъ важна византийска погранична крѣпостъ, защото Михаилъ въ прѣговоритъ си за нея съ Андроника, (който тогава билъ въ Одринъ), билъ наклоненъ да я размѣни съ Созополъ, но не и да я върне на византийцитъ¹⁾. Заедно съ Вукелъ, Михаилъ взелъ и други пограниченъ градецъ Пронатонъ (*Προνάτον*) или по-право Праватонъ, който се споменува и при Крума²⁾. Важността на Вукелъ изпъква още и при заплашването отъ страна на Андроника съ голѣма война, ако Михаилъ не го възвърне. Последниятъ отстъпва и двамата владѣтели се срѣщатъ на коне, вѣро-

¹⁾ Отъ тукъ се види, че Михаилъ още съ качването на прѣстола, освѣнъ че е повърналъ въ владенията си прибалканскитъ градове отъ Сливенъ къмъ морето, но е взелъ и приморскитъ пристанища: Месемврия, Анхияло, Созополъ, Ахтополъ и т. н. Тѣй че, при възможността Сливенъ да е падналъ въ византийски рѣцъ въ числото на градоветъ отъ Месемврия до него *ἀπὸ Μεσημβρίας ἄχρι Στίλβου*, 1323 г.) той още е билъ владѣнъ отъ византийцитъ само нѣколко мѣсеца, подобно на градоветъ подъ Войсила, отъ Сливенъ до Копсисъ (*ἀπὸ Στίλβου μέχρι Κόψως*, сжщата година). Созополъ, тогава въ български рѣцъ, билъ „градъ твърдѣ голѣмъ и добръ населенъ“. Cantac. I. 326.

²⁾ *Προνάτον* ще е днешното село Правадия, малко на изтокъ отъ Фукелъ (днесъ Фикелъ), и на едноименъ съ градеца Тунджански притокъ. За него ср. съотвѣтната за при Крума забѣлжка. Вукелъ въ Stritt. I, 341; II, 834 е градъ въ старата Одризия. Ср. Cantac. II, 484—487.